

Διερευνητική εργασία – Law Posts EU

Φοιτήτρια :

Ειρήνη Φ. Νάνου

Συντονιστές:

Ρόμπερτ Ευγένιος Ονοφρέι

Ημερομηνία Ολοκλήρωσης:

10 Δεκεμβρίου 2021

Άρθρο 9 Α του Συντάγματος – Δικαίωμα προστασίας του ατόμου από την αθέμιτη επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων



Περιεχόμενα

Εισαγωγή	3
Κυρίως Θέμα	4
Κανονισμός GDPR	10
Βιβλιογραφία	12

Άρθρο 9Α - Σύνταγμα της Ελλάδος - Προστασία προσωπικών δεδομένων

«Καθένας έχει δικαίωμα προστασίας από τη συλλογή, επεξεργασία και χρήση, ιδίως με ηλεκτρονικά μέσα, των προσωπικών του δεδομένων, όπως νόμος ορίζει. Η προστασία των προσωπικών δεδομένων διασφαλίζεται από ανεξάρτητη αρχή, που συγκροτείται και λειτουργεί, όπως νόμος ορίζει. Σημειώσεις επί του άρθρου: Το παρόν άρθρο προστέθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων.»

Η αλματώδης πρόοδος της πληροφορικής, η ανάπτυξη νέων τεχνολογιών, οι νέες μορφές διαφήμισης και ηλεκτρονικών συναλλαγών αλλά και η ανάγκη της ηλεκτρονικής οργάνωσης του κράτους έχουν σαν συνέπεια την αυξημένη ζήτηση προσωπικών πληροφοριών από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Η ανεξέλεγκτη καταχώριση και επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων σε ηλεκτρονικά και χειρόγραφα αρχεία υπηρεσιών, εταιρειών και οργανισμών μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στην ιδιωτική ζωή του πολίτη. Οι κίνδυνοι αυτοί αυξάνονται με τις νέες δυνατότητες ταχύτατης μεταφοράς πληροφοριών παγκοσμίως ιδίως μέσω του Διαδικτύου.

Ως προσωπικά δεδομένα, ή «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» θεωρείται κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο, το οποίο ονομάζεται «υποκείμενο των δεδομένων». Ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο είναι εκείνο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως μέσω αναφοράς σε αναγνωριστικό στοιχείο ταυτότητας, όπως το όνομα, σε αριθμό ταυτότητας, σε δεδομένα θέσης, ή σε έναν ή περισσότερους παράγοντες που προσιδιάζουν στη σωματική, φυσιολογική, γενετική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική ταυτότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου. Είναι προφανές από τον παραπάνω ορισμό ότι οι πληροφορίες που αφορούν νομικά πρόσωπα, (εταιρίες, σωματεία κλπ.) δεν συνιστούν προσωπικά δεδομένα και δεν προστατεύονται από τον παρόντα κανονισμό.

Το άρθρο 9 Α του Συντάγματος είναι ένας όρος άσκησης του δικαιώματος πληροφόρησης. Συνδέεται με ποικίλες διατάξεις όπως το άρθρο 5 παρ. 1, το 5 Α και το 9 δηλαδή με την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, την έννοια της πληροφοριακής αυτοδιάθεσης, το δικαίωμα στον ιδιωτικό βίο, αλλά και με το άρθρο 2 παρ.1 όπου διακηρύσσεται η αξία του ανθρώπου με την έννοια ότι δεν μπορεί κανείς να καταστεί πληροφοριακό αντικείμενο.

Παλαιότερα, κυρίως επικουρικά, γινόταν αναφορά στο άρθρο 9 Α του Συντάγματος. Όμως ολοένα και περισσότερο ο κλάδος αυτός αναπτύσσει αυτοτέλεια, με κορυφαίο

γεγονός την εφαρμογή του Γενικού Κανονισμού για την προστασία των Προσωπικών Δεδομένων στο πλαίσιο της ΕΕ, θέτοντας αυστηρά όρια.

Επίσης, υπάρχουν κάποιες βασικές αρχές, οι περιπτώσεις απαγόρευσης συλλογής κι επεξεργασίας ευαίσθητων πληροφοριών, χωρίς να ενδιαφέρει αν το υποκείμενο συναινεί σε αυτό, λόγω χάριν απαγορεύεται η αναγραφή του θρησκειώματος στις ταυτότητες. Με την απόφαση ΣτΕ 2281/2002 κρίθηκε ότι το θρήσκευμα είναι προσωπικό δεδομένο και δεν υπάρχει νόμιμος σκοπός επεξεργασίας και συλλογής του στην ταυτότητα. Πρόκειται για μια αντικειμενική απαγόρευση. Αυτό ισχύει και για τις ταυτότητες και για τους τίτλους σπουδών και για τα απολυτήρια. Ευαίσθητα στοιχεία ταυτότητας δεν μπορούν να συλλεγούν ούτε να επεξεργαστούν από τις δημόσιες αρχές.

Μένει κάποιος σε μια μικρή πόλη και ένας τρίτος διαπράττει έγκλημα. Πρέπει να γίνει γνωστό το όνομά του; Αρχικά, ο κανόνας είναι το τεκμήριο αθωότητας και θα πρέπει καταρχήν να σεβόμαστε τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Εν συνεχεία, θα πρέπει να διακριβωθεί πότε πρέπει να κάμπτεται το τεκμήριο, ανάλογα με το τι είδους έγκλημα διαπράχθηκε, αν διασαλεύεται η δημόσια τάξη. Για τα δημόσια πρόσωπα κυρίως υπάρχει ένα εύλογο ενδιαφέρον, όμως κι εδώ ο πυρήνας ιδιωτικότητας πρέπει να γίνεται σεβαστός. Δηλαδή, χρειάζεται να τεκμηριώνεται το εύλογο ενδιαφέρον να γνωρίζει κανείς, και δεν μπορεί μόνο η περιέργεια να δικαιολογήσει την παραβίαση της ιδιωτικής ζωής του δημοσίου προσώπου. Για παράδειγμα, κάποτε ρεπόρτερ έβγαζαν φωτογραφίες την Πριγκίπισσα Καρολίνα του Μονακό να γευματίζει με την οικογένειά της. Κρίθηκε ότι παρότι πρόκειται για δημόσιο πρόσωπο, δεν δικαιολογείται αυτή η παραβίαση. Σε άλλη υπόθεση, η Καρολίνα εθεάθη με τον σύζυγό της για τον οποίο φημολογούνταν ότι ήταν άρρωστος. Εν προκειμένω θα μπορούσε αυτό να τεκμηριώσει το ενδιαφέρον του κοινού να γνωρίζει αν είναι υποστατές αυτές οι φήμες ή όχι.



Τα προσωπικά δεδομένα είναι και δεδομένα που χρειάζεται κάποια στιγμή να εξωτερικευθούν, παραδείγματος χάριν, το ΑΜΚΑ ή η ιθαγένεια, ή ο Αριθμός Δελτίου Ταυτότητας. Το δικαίωμα στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πλέον είναι ένα αυτόνομο δικαίωμα, πρόκειται για ένα διακριτό πεδίο. Έτσι λοιπόν, τα ευαίσθητα αυτά δεδομένα, δεν είναι δεδομένα ιδιωτικά. Δεν ταυτίζεται το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων με τον ιδιωτικό βίο. Επικαλύπτεται μεν,

αλλά οι πληροφορίες αυτές, ως στοιχεία που χαρακτηρίζουν από άποψη βιολογική, ψυχική, οικονομική, κοινωνική και πολιτική το υποκείμενο, είναι και δεδομένα που ξεφεύγουν από αυτό. Είναι δηλαδή στοιχεία που προορίζονται να εξωτερικευθούν. Πρόκειται για δεδομένα που διαχέονται στη δημόσια σφαίρα, κι είναι εξωτερικεύσιμα. Υπάρχει με άλλα λόγια μια ανεξαρτητοποίηση, δηλαδή μια διακριτή αυτονόμηση ενός πεδίου του δικαιώματος των προσωπικών δεδομένων. Δηλαδή παρότι αυτό το δικαίωμα συνδέεται και με το άρθρο 9 και με το 5 παρ.1 του Συντάγματος, τελικά έχει λάβει τέτοια δυναμική διάσταση που πλέον σημειώνουμε ότι μπορεί να χαρακτηριστεί κι ως ένα αυτόνομο δικαίωμα, το δικαίωμα στα προσωπικά δεδομένα. Το ΣτΕ, αναφέρει πως «τα δεδομένα αυτά θεωρούνται όχι μόνο εκείνα που αναφέρονται στην ιδιωτική ζωή, αλλά κι εκείνα που προορίζονται για εξωτερίκευση στη δημόσια σφαίρα».

Βασικές αρχές συλλογής, επεξεργασίας και χρήσης των προσωπικών δεδομένων

1. Νομιμότητα του σκοπού της συλλογής, της επεξεργασίας και της χρήσης τους. Είναι π.χ. νόμιμος ο σκοπός της δημόσιας ασφάλειας όταν υπάρχει ανάγκη τοποθέτησης παντού κάμερες; Υπάρχει νόμιμος σκοπός δημοσίου συμφέροντος συλλογής κι επεξεργασίας όμως αυτός από μόνος του δεν οδηγεί σε άρση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων παρά μόνο αν αυτό υπακούει και στην αρχή της αναλογικότητας.
2. Αρχή της συγκατάθεσης στην εκχώρηση των προσωπικών δεδομένων. Το υποκείμενο δηλαδή θα πρέπει να συναινεί.
3. Δικαίωμα πρόσβασης και διόρθωσης των δεδομένων μας.
4. Δικαίωμα στη λήθη. Πρόσφατα κρίθηκε ότι η αναγραφή της διαγωγής στους τίτλους σπουδών είναι ευαίσθητο προσωπικό δεδομένο. Η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, ανέφερε ότι το θρήσκευμα καθώς και η ιθαγένεια δεν είναι απαραίτητο να αναγράφονται στους τίτλους σπουδών γιατί δεν έχουν καμία σχέση με το εκπαιδευτικό κομμάτι. Όσον αφορά τη διαγωγή, η Αρχή είπε πως είναι ένας στιγματισμός που λόγω του δικαιώματος στη λήθη καλύτερα θα ήταν να μην αναγράφεται. Θεωρήθηκε ότι η αναγραφή της διαγωγής είναι αναχρονιστική και κρύβει έναν χαρακτήρα υποκειμενικής αξιολόγησης, θέτοντας σε κίνδυνο το υποκείμενο να πέσει θύμα μιας καταχρηστικής εφαρμογής της διαγωγής του από καθηγητές. In extremis μέχρι κι ο βαθμός θα μπορούσε να ήταν στιγματιστικός. Τελικά, η διαγωγή που αναγραφόταν μέχρι το 2019 στα απολυτήρια κρίθηκε αντισυνταγματική.

Προκειμένου, να επιτευχθεί η πρακτική εναρμόνιση μεταξύ της προστασίας του ατόμου από την επεξεργασία των προσωπικών του δεδομένων (άρ.9 Α Συντ.) και της διασφάλισης της ελεύθερης κυκλοφορίας και χρήσης τους (άρ.5 Α Συντ.), η νομιμότητα της επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, την ακρίβεια και επικαιρότητα των πληροφοριών, την εκ μέρους του

υπευθύνου επεξεργασίας ενημέρωση του υποκειμένου καθώς και τη συγκατάθεσή του, εκτός αν η επεξεργασία αυτή είναι απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του εννόμου συμφέροντος του υπευθύνου επεξεργασίας ή τρίτου, το οποίο υπερέχει προφανώς από το έννομο συμφέρον του υποκειμένου. Εξάλλου, η δημοσίευση φωτογραφίας στον τύπο με εικόνα προσώπου χωρίς τη συγκατάθεσή του συνιστά αθέμιτη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, εφόσον μάλιστα η δημοσίευση της φωτογραφίας «δεν συνιστά ουσιώδες στοιχείο πληροφόρησης του κοινού για τη δημοσιογραφική κάλυψη του γεγονότος». Περαιτέρω, το πρόσωπο-υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να έχει το δικαίωμα πρόσβασης σ' αυτά και διόρθωσής τους, εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση. Πρόσφατα, μάλιστα, το ΔΕΕ αναγνώρισε το δικαίωμα στη λήθη, δηλαδή το δικαίωμα του υποκειμένου να ζητάει από τον φορέα εκμετάλλευσης της μηχανής αναζήτησης τη διαγραφή πληροφοριών που σχετίζονται με το πρόσωπό του. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον ιδίως στην εποχή της ηλεκτρονικής επικοινωνίας και των social media έχει το δικαίωμα διαγραφής των προσωπικών δεδομένων ή αλλιώς το δικαίωμα στη λήθη.

Το δικαίωμα αυτό σημαίνει ότι το υποκείμενο των δεδομένων δικαιούται να ζητήσει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας τη διαγραφή αυτών που το αφορούν χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να τα διαγράψει, εάν ισχύει ένας από τους ακόλουθους λόγους:

α) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι πλέον απαραίτητα σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν ή υποβλήθηκαν κατ' άλλο τρόπο σε επεξεργασία,

β) το υποκείμενο των δεδομένων ανακαλεί τη συγκατάθεση επί της οποίας βασίζεται η επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α) και δεν υπάρχει άλλη νομική βάση για την επεξεργασία,

γ) το υποκείμενο των δεδομένων αντιτίθεται στην επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 και δεν υπάρχουν επιτακτικοί και νόμιμοι λόγοι για την επεξεργασία ή το υποκείμενο των δεδομένων αντιτίθεται στην επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2,

δ) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβλήθηκαν σε επεξεργασία παράνομα,

ε) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να διαγραφούν, ώστε να τηρηθεί νομική υποχρέωση βάσει του ενωσιακού δικαίου ή του δικαίου κράτους μέλους, στην οποία υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας,

στ) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεχθεί σε σχέση με την προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

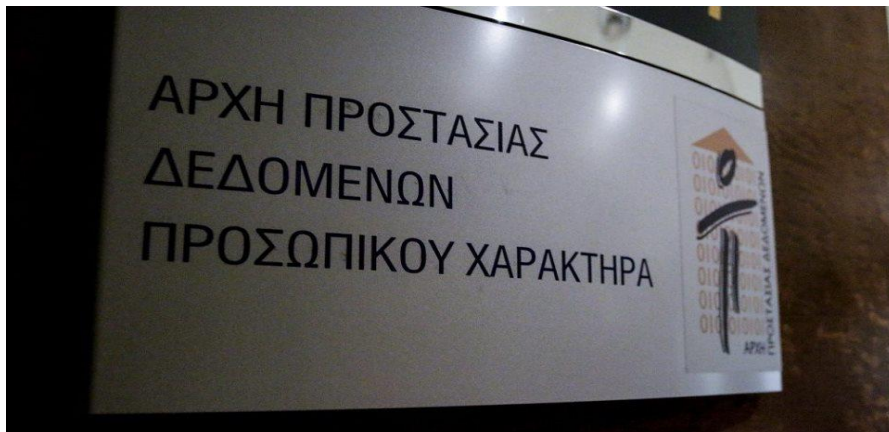


Φορείς του δικαιώματος είναι, όπως καθίσταται σαφές από την ίδια τη γραμματική διατύπωση του άρθρου 9 Α εδ.α Συντ., τόσο οι Έλληνες όσο και οι αλλοδαποί. Περαιτέρω, θα έπρεπε να γίνει δεκτό ότι προστατεύονται καταρχήν και τα νομικά πρόσωπα, αφού και γι' αυτά υπάρχει ο κίνδυνος, μέσω της λεπτομερειακής καταγραφής και στη συνέχεια της ανέλεγκτης και απεριόριστης διασταύρωσης των δεδομένων που αφορούν το καθένα, να φαλκιδευθεί η συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική ή και πολιτική ζωή της χώρας. Πάντως, ο ν. 2472/1997 δεν περιλαμβάνει στο πεδίο προστασίας του τα νομικά πρόσωπα. Αποδέκτης της ισχύος του δικαιώματος δεν είναι μόνο η κρατική εξουσία, αλλά και οι ιδιώτες, δεδομένου ότι η συνταγματική διάταξη κάνει λόγο γενικά για προστασία έναντι της συλλογής κ.λπ. προσωπικών δεδομένων, χωρίς να διακρίνει σε σχέση με το ποιος τα συλλέγει ή επεξεργάζεται. Εξάλλου, στην πραγματικότητα η χρησιμοποίηση των προσωπικών δεδομένων μπορεί να είναι ακόμη πιο επικίνδυνη για την αυτονομία του προσώπου-υποκειμένου τους όταν γίνεται ανέλεγκτα από διάφορους ιδιώτες για ποικίλους σκοπούς, απ' ό,τι όταν γίνεται από την κρατική εξουσία.

Στο επίπεδο της κοινής νομοθεσίας τις προϋποθέσεις για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θεσπίζει ο ν. 2472/1997. Αξιοσημείωτη είναι ιδίως η καταρχήν απαγόρευση επεξεργασίας «ευαίσθητων» πληροφοριών κυρίως σχετικών με την φυλετική, εθνική προέλευση, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, την ερωτική ζωή, τις ποινικές διώξεις ή καταδίκες, καθώς και η πρόβλεψη του δικαιώματος αντίρρησης του υποκειμένου των δεδομένων.

Το εδάφιο β' του άρθρου 9 Α Συντ. αναθέτει τη διασφάλιση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων σε ανεξάρτητη αρχή. Αυτό σημαίνει ότι η αρχή αυτή περιβάλλεται με τις εγγυήσεις του άρθρου 101 Α. Επιπλέον, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο κοινός νομοθέτης έχει υποχρέωση να εξοπλίσει την αρχή με τόσες και

τέτοιες αρμοδιότητες, ώστε να μπορεί η τελευταία να διασφαλίζει με τρόπο ουσιαστικό κι αποτελεσματικό την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Θα ήταν αντισυνταγματική άρα, η αφαίρεση έστω και ενός μέρους των αναγκαίων για την επιτέλεση της αποστολής της αρχής αρμοδιοτήτων με μεταγενέστερη νομοθετική ρύθμιση. Την επιταγή του εδ.β' του άρ. 9 Α Συντ. υλοποιούν τα άρθρα 15 επ. ν. 2472/1997, που προβλέπουν τη σύσταση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, είναι ανεξάρτητη αρχή, στην οποία αναφέρεται το Σύνταγμα. Έχει προβλεφθεί δηλαδή, μια θεσμική εγγύηση. Ο σεβασμός και η προστασία της αξιοπρέπειας, της ιδιωτικής ζωής και της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας αποτελούν πρωταρχική επιδίωξη κάθε δημοκρατικής κοινωνίας. Για την προστασία του ατόμου στην κοινωνία της πληροφορίας δεν αρκούν οι παραδοσιακές θεσμικές εγγυήσεις και ρυθμίσεις, αλλά χρειάζεται ειδικότερη αντιμετώπιση. Στην Ελλάδα, για τον σκοπό αυτό ιδρύθηκε με τον Νόμο 2472/97 ως ανεξάρτητος διοικητικός φορέας η «Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα» που λειτουργεί από τον Νοέμβριο του 1997.



Εξάλλου, η Α.Π.Δ.Π.Χ. είναι ανεξάρτητη δημόσια αρχή που δεν υπόκειται σε οποιονδήποτε διοικητικό έλεγχο και εδρεύει στην Αθήνα. Αποστολή της είναι η εποπτεία της εφαρμογής των νόμων και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν στην προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Υπήρξε η ανάγκη για τη δημιουργία της λόγω της ανεξέλεγκτης καταχώρισης και επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων σε ηλεκτρονικά και χειρόγραφα αρχεία υπηρεσιών, εταιρειών και οργανισμών, που μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στην ιδιωτική ζωή του πολίτη. Γι' αυτόν τον λόγο τα προσωπικά δεδομένα προστατεύονται με αυστηρότητα και επιτρέπεται η επεξεργασία τους και η δημιουργία αρχείων μόνο κάτω από πολύ εξαιρετικούς περιορισμούς και εγγυήσεις.

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- Να εκδίδει οδηγίες και κανονιστικές πράξεις για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν στην προστασία προσωπικών δεδομένων και να γνωμοδοτεί για σχετικά θέματα.
- Να απευθύνει συστάσεις και υποδείξεις στους υπεύθυνους επεξεργασίας και να επιβάλλει/βοηθάει όσους διατηρούν αρχεία να καταρτίζουν κώδικες δεοντολογίας
- Να χορηγεί τις άδειες.
- Να καταγγέλλει τις παραβάσεις στις αρμόδιες διοικητικές και δικαστικές αρχές αλλά και να επιβάλλει κυρώσεις.
- Να ενεργεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας ελέγχους σε κάθε αρχείο.

Στην πράξη η Αρχή αυτή έχει αναπτύξει αξιόλογη δραστηριότητα για την υλοποίηση των συνταγματικών και νομοθετικών προβλέψεων σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Μεταξύ των πιο σύγχρονων ζητημάτων που κλήθηκε να αντιμετωπίσει, συγκαταλέγονται η παροχή υπηρεσίας εικονικής περιήγησης στους δρόμους ελληνικών περιοχών από την εταιρεία «Google, Inc.», ως υπεύθυνο επεξεργασίας, όπως και η λειτουργία συστήματος γεωγραφικού εντοπισμού σε οχήματα εταιρείας, ζήτημα άμεσα συνδεδεμένο με την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων των εργαζομένων. Πρόσφατα, πάντως, κρίθηκε από τη νομολογία ότι η συλλογή και επεξεργασία ηλεκτρονικών μηνυμάτων πρώην εργαζομένων από τον σκληρό δίσκο εταιρικού υπολογιστή δεν παραβιάζει τα άρθρα 9, 9 Α Συντ. και 8 ΕΣΔΑ, εφόσον αποσκοπεί στην άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας του εργοδότη και συνακόλουθα, στη διασφάλιση του δικαιώματος της επιχειρηματικής ελευθερίας (άρθρο 5 και 106 παρ.2 Συντ.).

Από την 25η Μαΐου 2018 τίθεται σε άμεση εφαρμογή ο Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 27ης Απριλίου 2016.



Ο νέος αυτός Κανονισμός αποσκοπεί να θεσπίσει κανόνες για δύο στόχους:

- 1) την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της αθέμιτης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και
- 2) την ελεύθερη κυκλοφορία των προσωπικών δεδομένων.

Παρότι ο Κανονισμός χαρακτηρίζει την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ως θεμελιώδες δικαίωμα που άλλωστε κατοχυρώνεται και στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) που ορίζουν ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, είναι αξιοσημείωτο ότι ο νέος κανονισμός δεν έχει σκοπό μόνο την προστασία των προσωπικών δεδομένων αλλά και να κατοχυρώσει καθώς και να ρυθμίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των προσωπικών δεδομένων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μάλιστα είναι χαρακτηριστικό πως στο άρθρο 1 παρ. 3 του Κανονισμού ορίζεται ότι «Η ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης δεν περιορίζεται ούτε απαγορεύεται για λόγους που σχετίζονται με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα».

Συγκεκριμένα, ο Γενικός Κανονισμός Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων (GDPR) 679/2016 εφαρμόζεται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχαιοθήκης.

Είναι προφανές ότι σήμερα με τις τεχνικές που έχει στη διάθεσή του ο οποιοσδήποτε η αυτοματοποιημένη συλλογή και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων είναι ο κανόνας.

Όπως αναφέρεται στον Κανονισμό, οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις και η παγκοσμιοποίηση δημιούργησαν νέες προκλήσεις για την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Η κλίμακα της συλλογής και της ανταλλαγής προσωπικών δεδομένων αυξήθηκε θεαματικά. Η τεχνολογία επιτρέπει τόσο σε ιδιωτικές επιχειρήσεις όσο και σε δημόσιες αρχές να κάνουν χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε πρωτοφανή κλίμακα για την επιδίωξη των δραστηριοτήτων τους. Ο οποιοσδήποτε χρήστης του διαδικτύου γνωρίζει ότι η περιήγησή του στο διαδίκτυο στην ουσία καταγράφεται συνεχώς και πλήθος

πληροφοριών που τον αφορούν συλλέγονται για διάφορους σκοπούς, κυρίως προωθητικούς.

Όλοι μας ολοένα και περισσότερο δημοσιοποιούμε προσωπικές πληροφορίες και τις καθιστούμε διαθέσιμες σε παγκόσμιο επίπεδο με χαρακτηριστικό παράδειγμα τα κοινωνικά δίκτυα όπως το Facebook ή το Instagram. Σύμφωνα με τον Κανονισμό, η τεχνολογία έχει αλλάξει τόσο την οικονομία όσο και την κοινωνική ζωή και θα πρέπει να διευκολύνει περαιτέρω την ελεύθερη κυκλοφορία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης και τη διαβίβαση σε τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, διασφαλίζοντας όμως παράλληλα υψηλό επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Βιβλιογραφία

1. https://www.dpa.gr/el/enimerwtiko/nomothesia/proswpika/nomothesia_prwso_pikwn
2. <https://dataprotectionservices.gr/%ce%b4%ce%b9%ce%ba%ce%b1%ce%b9%cf%89%ce%bc%ce%b1-%cf%83%cf%84%ce%b7-%ce%bb%ce%b7%ce%b8%ce%b7/>
3. <https://dataprotectionservices.gr/%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%B1-%CE%B5%CE%B9%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B1-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%83%CF%89%CF%80%CE%B9%CE%BA%CE%B1-%CE%B4%CE%B5%CE%B4%CE%BF%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1/>
4. Ατομικά και Κοινωνικά δικαιώματα'', Κωνσταντίνος Χρυσόγονος